

ἀποτυπουῦντος ἐν παντὶ αὐτοῦ ἔργῳ τὸ γνώρισμα τῆς γερμανικῆς φιλοπονίας, τὴν τελειότητα.

Ἄλλα σπεύδω νὰ παύσω, ἵνα μὴ λεχθῇ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ μου προσλαμβάνει ἐνταῦθα τὴν χροιὰν τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἑκείνων λόγων, οὓς ὁ Βολταῖρος τόσῳ ἐπιχαρίτως σκώπτει, ἐν οἷς ὁ νεοεκλεγθεὶς ἀκαδημαϊκὸς ποιεῖται τὸν πανηγυρικὸν τοῦ βασιλέως, τῶν καρδιναλίων, τῶν ἐπισκόπων, τῶν ὑπουργῶν, ἔξυμνεῖ τὸν προκάτοχον αὐτοῦ, τοὺς παρόντας ἀκαδημαϊκούς, τοὺς ἀπόντας, τοὺς νεκρούς, τοὺς ζῶντας καὶ *tutti quanti.*

Ἐρρωσθε

Ε. ΑΣΩΠΙΟΣ

ΠΕΓΚ — ΣΕΙΝ.

I

Ἐν τῷ κήπῳ αὐτοῦ τοῦ Λι-πιγκφοῦ, ὑπὸ τὴν πλήρη δρόσου σκιάδα του, ἀνεγίνωσκεν ὁ σοφὸς Καμ-Σῖ.

Περὶ αὐτὸν τὰ φυλλώματα ἔφρισσον ἔτι ὑπὸ τὴν δρόσου, ἐν τοῖς ἐρυθροῖς φύλλοις τῶν μηλεῶν ἐτρεμον φωταγεῖς σταγόνες, ἀρώματα λεπτὰ ἀπητμίζοντο ἐν τῷ διαστήματι, ἡ πρωΐη δὲ αὔρα αἰώρει τὰ λευκὰ λείρια, ὥμοια πρὸς τοὺς ἀργυροῦς κώδωνας τοὺς ἡχοῦντας τὴν ἐπάνοδον τῶν φωτεινῶν ὥρων.

Οπισθεν τῆς σκιάδος ἐξετείνετο ρίζων, χωριζόμενος ὑπὸ μικρῶν χλοερῶν αὐλάκων εἰς ἄπειρα τετράγωνα πλήρη ὕδατος καὶ ὁμοίζων πρὸς εύρυν πίνακα ζατρικού, οὗτινος ἔκαστον τετράγωνον ἐφαίνετο ὥσεὶ λευκόν, κυανοῦν, ἡ φαιὸν κάτοπτρον, κατὰ τοῦ φωτὸς τὰς ἴδιοτροπίας. Πέραν ἐκώλυε τὴν ὄρασιν γραμμὴ δάσους, περαιτέρω δὲ ἀκόμη φεύγουσα πρὸς τὸν ὄριζοντα ἡπλοῦτο ἡ ἄλυσις τοῦ Γιάκ-Λίγκ μὲ τὰς χιονοσκεπεῖς κορυφάς της.

Οὐ μακρὰν τῆς σκιάδος, ἐντὸς στενῆς λεκάνης, ἔπιπτε κατὰ σταγόνας τὸ ὕδωρ πηγῆς, διϋλιζόμενον ἀθορύβως μεταξὺ τῶν βρύων· εἰς τὰ ἄκρα τῆς λεκάνης καρκίνοι ιόχροοι, ἐντὸς σμαλτωμένων ἀγγείων, ἐν στάσει ἀγρία ἀκινητοῦντες, μὲ τοὺς ὄνυχας ὠρθωμένους, τοὺς μεγάλους αὐτῶν ὄφθαλμούς ἐξωδηκότας, παρετήρουν τὸν σοφὸν Καμ-Σῖ.

Ἐδασίλευε βαθεῖα σιγή, τὴν ὄποιαν διέκοπτεν ἐνίστε ὁ ἐλαφρὸς θροῦς τῶν φύλλων καὶ ὁ ψιθυρὸς τῶν χειλέων τοῦ σοφοῦ, ἐπαναλαμβάνοντος ἡμιφώνως ὥσινα ἐγχαράζῃ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ ἐκλεκτά τινα ρήματα τῆς θεωρίας τοῦ Λασ-Τού.

Πάραυτα θόρυβοι ἀντήχησαν περὶ τὴν σκιάδα. Πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως, οὐ μακρὰν κειμένης, τῆς ὄποιας αἱ πύλαι ἥνοιξαν αἰφνιδίως, ἐκυλίοντο ἀμάξια βαρέως, φωναὶ ἡκούοντο, κίνησις δὲ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ κήπου. Τὰ ἔξι ψηφιαγραφημένου ξύλου παραπετάσματα ἀνυψώθησαν· νεαρὰ δὲ κόρη ἐνεφανίσθη αἴφνης, ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἐφήβου, ὁ ὄποιος ἐλασθεν αὐτὴν ἐκ τῆς χειρὸς καὶ ἥρξατο μετ' αὐτῆς νὰ βαδίζῃ ἀνὰ μέσον τῶν κατηγνθισμένων δενδρο-

στοιχιῶν. Ἐμφότεροι ἐθεώρησαν ἀλλήλους πρὸς στιγμὴν ἄφωνοι· ἔκφρασις τρυφερότητος ἀφάτου ἐπλημμύρει τοὺς ὄφθαλμούς αὐτῶν. Οἱ δάκτυλοι των ἐθλίσθοντο ἥδεως.

Ἄμα ἔφθασαν ἔμπροσθεν τῆς σκιάδος καὶ ὁ ἥλιος ἐφάνη χρωματίζων ρόδαλῶς τὴν παρθένον τοῦ Γιάκ-Λίγνα. Ἡ αὐτὴ ἀκτὶς προφθάσασα αὐτοὺς τοὺς περιέβαλε διὰ τῆς χαρμοσύνου τῆς λάμψεως. Ὁ Καμ-Σῖ ψώσε τότε τοὺς ὄφθαλμούς, εἶδε τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπαστράπτοντα ἐν τῷ φωτὶ καὶ ἐμειδίασεν.

* Ετρεξαν πρὸς αὐτὸν ὁ ὄποῖος τοὺς ἐνηγκαλίσθη· μεθ' ὁ ἀπεμακρύνθησαν συνεσταλμένοι, ἐνῷ ὁ σοφὸς ζητῶν τὴν σκιὰν ἐν τῷ βυθῷ τῆς σκιάδος, ἐπανήρχιζε τὴν μελέτην τοῦ ὥραίου βιβλίου, τοῦ ἀθανάτου Τού.

II

‘Ο Καμ-Σῖ ἦτο εύδαιμων ἄνθρωπος καὶ σοφός. Οὐδὲν ὑπῆρχεν αὐτῷ προσφιλέστερον τῆς ἀνεξαρτησίας του· ἐζὴ ἀμέριμνος περὶ τῶν ἀνθρώπων, περὶ τῶν πραγμάτων ἐκ ταπεινοφροσύνης, φοβούμενος μήπως δὲν ἦτο ἀρκούντως τέλειος, ὅπως καταστήσῃ εύδαιμονα μίαν γυναῖκα, δὲν εἶχε ποτὲ νυμφευθῆ· ἐζήλου ὅμις τὰς ἡδονὰς τῆς πατρότητος καὶ ἐπὶ τέλους ἐγεύθη τῶν ἡδονῶν τούτων. Εἶχε δύο τέκνα πρὸς ἡ ἐλλείψει τοῦ αἴματος αὐτοῦ εἶχε δώσει τὴν ψυχήν του· ἦτο ὁ πατήρ τοῦ πνεύματος αὐτῶν ἐὰν μὴ τῆς σαρκός.

Τὸ μὲν ἦτο πτωχόν τι πλάσμα, τὸ ὄποιον ἄνθρωπός τις ξένος ἐκόμισεν αὐτῷ μίαν ἐσπέραν, καλέσας αὐτὸν ἀνευ οἰκογενείας, καὶ ἐμπιστεύθεις αὐτὸν εἰς τὴν πασίγνωστον φιλανθρωπίαν του· ὁ Καμ-Σῖ ἡθέλησε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὕτος ἀντὶ ἀπαντήσεως ἐπρόφερε τὸ ὄνομα «Γιαώ» δεικνύων διὰ τοῦ δακτύλου τὸ τέκνον, καὶ ἀπεμακρύνθη ταχέως. ‘Ο σοφός, βλέπων ὅτι ὁ μικρὸς ἐγκαταλειμμένος ἐκλαίειν, ἐσκέφθη νὰ καλέσῃ τὰς ὑπηρετρίας του μᾶλλον, ἡ νὰ καταδιώξῃ τὸν ἄνθρωπον.

Τὸ ἔτερον, ἡ Πέγκ-Σεῖν, ἀνῆκε τῷ Καμ-Σῖ ἐξ υἱοθεσίας. Ἡτο δὲ θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀποθανόντος πρὸ πολλοῦ χρόνου.

Τὰ δύο παιδία ταῦτα εἶχον ὅμιοι αὐξενθῆ, ἐκμάθει δὲ τ' αὐτὰ μαθήματα. Ὁ Καμ-Σῖ ἦτο πλούσιος, ἡ ὑπαρξία ἐπομένως αὐτοῦ ἦτο ἐλευθέρα, ἥρεμος, ποικίλη ἐν τῇ μονοτονίᾳ αὐτῆς, ἀπαραλλάκτως ὡς ἡ ἴδική του. Κατ' ὀλίγον ὁ Γιαώ καὶ ἡ Πέγκ-Σεῖν εἶχον ἀφαιρέσει ἐκ τοῦ Καμ-Σῖ καὶ τὴν τελευταίαν φροντίδα ἡ ὄποια τῷ ἐμενεν ἐν τῷ κόσμῳ—τὴν διοίκησιν τῆς οἰκίας του—ὁ Γιαώ διηγήσυνε τοὺς ὑπηρέτας, ἡ Πέγκ-Σεῖν τὰς ὑπηρέτιδας, ὁ δὲ Καμ-Σῖ δὲν εἶχε πλέον παρὰ νὰ ζήσῃ.

* Αποσευρμένος ἐν τῇ σκιάδι αὐτοῦ ἀνεγίνωσκε τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς φιλοσόφους. Ἐνησχολεῖτο νὰ ζωγραφίζῃ διὰ λεπτῶν χρωμάτων ἄνθη καὶ πτηνὰ τεχνητῶν ἐπεξιργασμένα ἐπὶ φύλλων ρίζοχάρτου ἢ διάφορα ἀντικείμενα τῆς φαντασίας αὐτοῦ. ‘Εγραφε στίχους ὥραίους, μονοσυλλάβους στίχους μελῳδικούς.

Τὴν ἑσπέραν τέλος, ὅτε τὰ τέκνα του ἔμενον παρ' αὐτῷ ἔπαιζε συχνάκις ἀρχαῖα τίνα μουσικὰ τεμάχια συνθέματα τοῦ κλασικοῦ Βίν Βάκγ, οἱ δάκτυλοι δ' αὐτοῦ ἥσαν ἰκανώτατοι ὥπως κυλίωνται μελῳδικῶς ἐπὶ τῶν 27 μεταξίνων χορδῶν τῆς λύρας, τὴν ὁποίαν αὐτὸς οὗτος ἐτεχνούργησεν ἐν τῷ δάσει τοῦ Τσάγ, κατὰ τὸ ἐφευρεθὲν ὑπόδειγμα ὑπὸ τοῦ Φοῦ-Χῖ, τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ οὐρανίου Κράτους.

Κατὰ τὸ γεῦμα ἡ Πέγκ-Σεῖν ὑπηρέτει αὐτὸν, ὑπηρέτει δ' ἐπίσης καὶ τὸν Γιαῶ. Καὶ ὁ Καμ-Σῖ ἥδετο βλέπων αὐτὴν χαρίεσσαν ὡς παιδίον καὶ ζωηράν ὡς πτηνὸν νὰ κινήται περὶ αὐτόν· διότι ἡ Πέγκ-Σεῖν, δὲν εἶχεν ὑποστῇ τὴν βάσανον, ἡ ὅποια κοινῶς ἐπιβάλλεται εἰς τὰς γυναικας τοῦ τόπου· ἐβάδιζεν ἐλευθέρως ὡς βάρβαρος κόρη. Ο Καμ-Σῖ ἐγίνωσκεν ὅτι ἡτο γεγραμμένον — «Ἡ γυνὴ οὐδέποτε ὄφειλε νὰ δύναται νὰ βαδίζῃ πρὸ τοῦ ἀνδρός» — ἀλλὰ μολονότι ηὐλαβεῖτο τὰ τῆς λατρείας, εἶχε σκεφθῆ οὐχ ἡττον ὅτι ἡ ἐπιφύλαξις τῆς γυναικὸς ἔδει νὰ κῆται πρὸ παντὸς ἐν τῷ πνεύματι αὐτῆς, καὶ εἶχεν ἀφῆση νὰ ἀναπτυχθῶσιν ἄνευ πεδίλων οἱ κομψοὶ τῆς Πέγκ-Σεῖν πόδες, οἵτινες ἀλλως ἔμενέν, εὐσπλαγχνίᾳ τῆς φύσεως, θαυμασίως μικροί.

Ἐκ τῶν ἐκτός, εἰ καὶ ἡ οἰκία του ἔκειτο πλησίον τῆς πόλεως, ὁ Καμ-Σῖ οὐδὲν ἡρώτα, ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς οἰκίας του ἐγίνωσκε μόνον ὅτι ἀφεώρα εἰς τὰ ἑαυτοῦ τέκνα. Εἶχεν ιδῆ καθαρῶς λόγου χάριν, ὅτι ὁ Γιαῶ, ἡ Πέγκ-Σεῖν ἥγαπωντο καὶ εἶχεν ἀποφασίση νὰ τοὺς συζεύξῃ.

Τεχνουργημένοι παρ' αὐτοῦ κατ' εἰκόνα ὁ εῖς τοῦ ἄλλου, θ' ἀπετέλουν κατὰ τὴν κρίσιν του, ἀμφότεροι ἐν μόνον ὃν οὐδόλως δ' ἐσκέφθην, ἀνησυχήση, προκειμένου περὶ αὐτῶν, δι' ἔνωσιν ἀφ' ἣς προσωπικῶς οὗτος ἀπέσχεν.

III

Οι ἔρασται εἶχον χαθῆ ἐν τῷ κήπῳ, ὁ δὲ Καμ-Σῖ ἐξηκολούθει πρὸ πολλοῦ ἀναγινώσκων, ὅτε ἀπομεμακρυσμένοι στόνοι τοῦ γόγκ ἀναμεμιγμένοι μετ' ἀορίστων ὀρυγμῶν ἀντήχησαν εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς πόλεως. Τὴν προτεραίαν εἶχεν ἥδη ἀκούσει πορεμφέρεις τι, ἀλλὰ τότε ὁ θόρυβος ἐφαίνετο προερχόμενος ἐκ τῆς πεδιάδος, ὅμοιος πρὸς ἀτακτοῦν πλήθος συνηγμένον ἐν τῷ δάσει.

Ο σοφὸς ἡκροάσθη πρὸς στιγμὴν ἄνευ μεγάλου ἐνδιαφέροντος, ἔπειτα ἥρξατο νὰ σκέπτηται περὶ τῆς αὔριον, τοῦθ' ὅπερ δὲν εἶχε πρὸ πολλῶν ἐτῶν πράξει, ἔχων ὡς κανόνα νὰ φροντίζῃ μόνον περὶ τῆς παρούσης ὥρας. Ἀλλ' ἡ ἐπιοῦσα δὲν ἦτο ἡμέρα κοινή. Ἡτον ἡ ὅρισθεῖσα διὰ τὸν γάμον τῆς Πέγκ-Σεῖν καὶ τοῦ Γιαῶ. Τὰ πάντα ἥσαν προητοιμασμένα, καὶ ὁ Καμ-Σῖ οὐδεμίαν σκέψιν θὰ εἶχε νὰ σκεφθῆ, ἐάν μὴ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐφέρετο ὅλως φυσικῶς πρὸς τὴν μυστηριώδη καταγωγὴν τοῦ οὐρανοῦ του.

Ἐνῷ, διὰ χιλιοστὴν ἴως φοράν, ἐπανήρχιζε τοὺς περὶ

τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνδυασμούς του, βλέπει αἴφνης ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ἀμέσως. Ἡτο ὁ Σιάκγ, ὁ ἱερεὺς τῆς παρακειμένης παγόδας.

Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἔλαμπεν ὡς χαλκὸς ἐστιλβωμένος, οἱ μέλανες αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ ἡστραπτον μεταξὺ τῶν βλεφαρίδων ὥπλισμένων δι' ἐκτάκτου ἀκινησίας. Ἡ ἄνευ ρύτιδος ἔκεινη δψις καὶ ὁ εὐκίνητος ἔκεινος ὀφθαλμὸς ἐφαίνοντο ἀδυτα.

Ο Καμ-Σῖ ἥλθεν εἰς προϋπάντησιν τοῦ ἐπισκέπτου καὶ τὸν ἔχαιρέτισεν, ἐπειτα ὧδήγησεν αὐτὸν ἐν τῇ σκιάδι, ὅπου ἐπρόφερε τὸ καθιερωμένον — Τσίγκ - Τσχῶ (σᾶς προσκαλῶ νὰ πίετε τέϊον), τὸ ὁποῖον λέγεται πρὸς τοὺς ἐπισήμους ξένους.

Οταν ἀμφότεροι ἐκάθησαν παρὰ τὴν τράπεζαν τοῦ τείου, ὁ Καμ-Σῖ παρετήρησε τὸν Σιάκγ, καὶ ἀνέμενεν ὅπως εύδοκήσῃ νὰ ἔγηγηθῇ.

Ο Σιάκγ ἔκίνει μικρόν τι ριπίδιον, καμμύων τοὺς ὀφθαλμούς ὡς νὰ ἔσκεπτετο. Τέλος ἐδίπλωσε βραδέως τὸ ριπίδιον, τὸ ἐπανέφερεν εἰς τὴν ζώνην του καὶ παρατηρήσας ἐπὶ μακρὸν τὸν σοφὸν εἶπεν·

— Αὔριον, Καμ-Σῖ, νυμφεύεις τὸν οὐίον σου Γιαῶ;

— Αὔριον.

— Ἀγαπᾶ τὴν Πέγκ-Σεῖν;

— Τὴν ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀγαπᾶ.

— Εἶσαι εἰρηνικός, Καμ-Σῖ, ἄνθρωπος, καὶ γείτων μεθ' οὐ ἔζησα πάντοτε ἐν φιλίᾳ, πεπαιδευμένος τὸν ὁποῖον ἐκτιμῶ, καὶ σοφὸς τὸν ὁποῖον σέβομαι. δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ σοὶ συνέβαινε δυστύχημά τι.

Ο Καμ-Σῖ ὑψώσε ζωηρῶς τὴν κεφαλήν.

— Μή ταράττεσαι ἀκόμη ἐξηκολούθησεν ὁ Σιάκγ, ἀφες με νὰ σὲ ἐρωτήσω. Ἐσκέφθης ποτὲ περὶ τοῦ μυστηριώδους συμβάματος τὸ ὁποῖον σὲ κατέστησε πατέρα τοῦ Γιαῶ;

— Ἐσκέφθην πολλάκις.

— Τὸ ὄνομα αὐτὸ τοῦ Γιαῶ δὲν σὲ ἔξεπληξεν;

— Εἶνε οπάνιον, βεβαίως. Μᾶς ἀναμιμήσκει τὸν μέγαν Γιαῶ, στοις τὸ πέμπτον ἔτος Κια - τσχὶν τοῦ πέμπτου κύκλου, ἔβασιλευσεν ἐνδόξως τῆς Κίνας.

— Ο Γιαῶ ἦτο καλὸς ἡγεμών. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὄλιγοι ἔκρινον ἑαυτοὺς ἀξίους νὰ κυβερνήσωσιν, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἐζήτει, ὅπως τὸν διαδεχθῆ, οὐχὶ τινὰ ἐκ τῆς οἰκογενείας του, ἀλλὰ τὸν πλέον ἰκανὸν μεταξὺ τοῦ λαοῦ του, κατὰ τὴν γνώμην τῶν πλέον σοφῶν οὕτως ὁ γεωργὸς Χούμ ἔφθασε μέχρι τοῦ θρόνου.

— Τὰ πράγματα ἥλλασαν, εἶπεν ἡσύχως ὁ Καμ-Σῖ.

— Εἰς ἐμέ, τὸ ὄνομα τοῦτο Γιαῶ, ἐμβάλλει πολλὰς σκέψεις περὶ τοῦ οὐίον σου. Ο νέος δὲν εἶνε φιλόδοξος;

— Εἶνε ὑπερήφανος, ἀλλὰ φιλόδοξος ὅχι.

— Δὲν παρίσταται εἰς θορυβώδεις συναθροίσεις;

— Οὐδέποτε ἔξερχεται τῆς οἰκίας.

— Βεβαίοισιν ἐν τούτοις, ὅτι ἥκουσαν αὐτοῦ ἀπαγγέλλοντος στίχους ὑμνοῦντας τὸν Τσάγκ, τὸν πεπαιδευμένον ἐκεῖνον, στοις θελήσας νὰ ἀναμορφώσῃ τὸ κράτος,

ΠΟΛΥΣ ΘΟΡΥΒΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΤΙΠΟΤΕ

(Τίτλος σελ. 112)

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ο ΛΑΒΑΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΛΑΠΕΝΤΑΣ ΘΕΟΥΣ ΤΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

έρριφη μεθ' ὅλων τῶν διπαδῶν αὐτοῦ ἐκ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως, ἀφ' οὐ πρότερον ὑπέστη τὴν καῦσιν τῶν χειλέων.

— Ο Τσάγκη τὸ ἔκτακτον πρόσωπον. Πιθανὸν ὁ Γιαώ νὰ ἐποίησεν ὑπὲρ αὐτοῦ στίχους τινάς, ἀλλὰ βεβαίως θὰ ἔψαλε τὸν ποιητήν, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν συνωμότην.

— Ἐπὶ τέλους ὁ Γιαώ δὲν ἦτο χθὲς εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἀνταρτῶν, οἱ όποιοι κηρύττουσι προσεχῇ τὴν πτῶσιν τῆς δυναστείας τοῦ Μέγκ;

— Τῶν ἀνταρτῶν! Υπάρχουσι λοιπὸν ἀντάρται; ἡρώτησεν ἥδη καὶ ὁ σοφός.

— Δὲν ἥκουσας τὸν θόρυβον τῶν τυμπάνων χθὲς καὶ σήμερον, καὶ τὰς φωνὰς τοῦ ὄχλου;

— Τῷόντι.

— Λοιπὸν μάθε, ἐπειδὴ ἀγνοεῖς ὅ,τι ἀπὸ 8 ἡμερῶν συγκινεῖ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, μάθε ὅτι ἀνθρωποι ἐγκολπωθέντες τὰς ἴδεας τοῦ Τσχάκη συναθροίζονται εἰς τὰ δάση, εἰς τὰ βουνά, εἰς τὰς κωμιστόλεις, ὅτι ἀπειλοῦσι τὴν ἥσυχίαν τοῦ τόπου, καὶ ὅτι ἔχουσι συνεργοὺς ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ὅτι ἀν ὁ αὐτοκράτωρ δὲν λάβῃ τὰ μέτρα του, ὁ χείμαρρος θὰ καταστῇ ποταμός, καὶ θὰ ἐκχυλίσῃ μέχρι τοῦ Πεκίνου, οὕτως ὥστε ἡ δυναστεία τοῦ Χάνγκ θὰ διαδεχθῇ τὴν τοῦ Μέγκ.

Διαρκούσης τῆς ὄμιλίας ταύτης τοῦ ιερέως, ὁ σοφὸς ἔγραφεν ἐπὶ λεπτοῦ καὶ μακροῦ φύλλῳ.

— Τί κάμνεις, ἡρώτησεν ὁ Σιάγκ.

— Σὲ ἀκούω καὶ σκέπτομαι, ὅτι εἶναι λίαν εὔνους τῷ οὐρανῷ ὁ δυνάμενος ν' ἀγνοῆ τὰ πράγματα ταῦτα. Δι' ὁ ἔγραφα τὰ ἔξης.

— Καὶ ὁ Καμ - Σῖ τότε ἀνέγνωσε:

« Ὁλίγον μέλει μοι, ἐγειρόμενος, ἐὰν τὸ σκῆπτρον ἥλλαζε χεῖτρας, ἐὰν οἱ ἐπαναστάται τῆς χθὲς εἰσὶν οἱ τῆς αὐριον τύραννοι. Προτιμῶ, ἐν τῇ σκιᾷ, βεβαρημένα ὑπὸ τοῦ ὑπνου ἔχων τὰ βλέφαρα, νὰ βλέπω ἀνοιγόμενα τὰ πολυάριθμα ἄνθη μου, ἐν τῷ κήπῳ μου, τῷ πλήρει ἥλιῳ. Ἀρέσκομαι δὲ εἰς μόνας τὰς ἕριδας τὰς ὅποιας πρὸς στιγμὴν ἔντὸς τῶν αὐλάκων συνάπτουσιν αἱ χρυσαῖ μυῖαι πρὸς τὰς ψυχάς.

Ο σοβαρὸς Σιάγκ ἐποίησε χειρονομίαν ἀντιστοιχούσαν πρὸς ἐπικρότησιν καὶ ἐγκολούθησεν.

— Εὰν ἥμην εἰς τὴν θέσιν σου δὲν ἥθελον νυμφεύσει αὐριον τὸν Γιαῶ.

— Τὴν φορὰν ταύτην ὁ σοφὸς ἐξῆλθε τῆς ἀπαθείας του.

— Γνωρίζεις ἄρα τι περὶ τοῦ τέκνου. Οτι γνωρίζεις δύναται νὰ εἶναι κώλυμα εἰς τὸν γάμον τοῦτον;

— Οὐδὲν γνωρίζω· ἀλλὰ καθ' ἥν ἐποχὴν ζῶμεν, ἐν παιδίον, ἀγνώστου καταγωγῆς, φέρον τὸ ὄνομα τοῦ Γιαῶ, ἀγαπῶν τὰς θεωρίας τοῦ ἀναμορφωτοῦ Τσχάκη, δύναται νὰ καταστῇ αἰτία πολλῶν ἀνησυχιῶν· τὸ μέγα θρησκευτικὸν δικαστήριον ἔχει φοβερὰ μυστικά....

— Οι δύο ἄνδρες παρετηρήθησαν. Αναμφιδόλως θὰ ἡννοήθησαν, διότι τὸ μέτωπον τοῦ Καμ - Σῖ ἐρρυτιδώθη.

— Μοι ὄρκίζεσαι, εἶπεν ὁ σοφός, ὅτι δὲν ἀγνοεῖς τὴν καταγωγὴν του.

— Σοὶ τὸ ὄρκιζομαι· ἐπειδὴ δὲ τὴν ἀγνοῶ τούτου ἔνεκεν καὶ τὴν φοβοῦμαι.

— Τότε ἀς ἀφήσωμεν νὰ πληρωθῇ ἡ είμαρμένη, ὁ Γιαῶ καὶ ἡ Πέργη - Σεῖν θὰ νυμφευθῶσιν αὐριον. Ή δόδος τὴν ὅποιαν βαδίζουσιν εἶναι πλήρης ἀνθέων.

— Αἱ πλήρεις ἀνθέων ὁδοὶ εἰσὶν ἐνίστε καὶ πλήρεις ἀκανθῶν, συνεπέραντεν ὁ ἵερεὺς ἀποφθεγματικῶς. Σοὶ εἴπον τὰς σκέψεις μου, ποίησον ἥδη ὡς θέλεις. Καὶ ἥγερθη πρὸς ἀναχώρησιν. Ο Καμ - Σῖ ὠδήγησε τότε αὐτὸν μέχρι τῆς θύρας τοῦ κήπου. Ο ἥλιος ἦτο ὑψηλὰ καὶ ἡ θέρμη ἐπετείνετο. Ο σοφὸς ἐπανῆλθε μὲν μικρὰ βήματα εἰς τὴν σκιάδα, σκεπτόμενος εἰς ὅ,τι ἥκουσε πρὸ μιᾶς στιγμῆς. Φθάσας εἰς τὴν είσοδον τῆς σκιάδος ἐπαυσε σκεπτόμενος, ἐν ᾧ ἥρεμον μειδίαμα ἐσδέννυτο ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτοῦ.

“Ελαθεν ἐκ νέου τὴν γραφίδα καὶ ἔγραφεν:

« Μετὰ κρότου μεγάλου κυμάτων τὸ θράσος τοὺς ὁδηγεῖ. Μακράν τῆς θριαμβίκης αὐτῶν ἀνταυγείας, ἐγὼ πορεύομαι μόνος, ἐν τῇ νυκτί. Απας ὁ θόρυβος, οὗτος τῆς γῆς κοπάζει ὑπὸ τὰς τρεμούσας πλατάνους μου, ὃπου ἡ εὐχαρίς καὶ διαυγής πηγὴ ψάλλει μεταξὺ λευκῶν λιθαρίων· οὐδεμία λάμψις δύναται νὰ φάσῃ τὴν εύδαιμονίαν μου, ὅταν, κατὰ τὰς ἡσύχους θερινὰς νύκτας, ὀνειροπολῶ βλέπων τὴν σελήνην ύψουμένην ἐν τῇ αἰώνιᾳ τῆς καλλονῆ!»

Ο Καμ - Σῖ ἐκίνησεν ἥρεμα τὸ φύλλον, ὅπως ξηράνη τὴν μελάνην, ἐπειτα τὸ ἐτύλιξε μετὰ προσοχῆς καὶ τὸ ἔρριψεν ἐντὸς μεγάλου ἀγγείου ἐκ πορσελάνης, ἥδη σχεδὸν πλήρους ἐκ παρομοίων ἐγγράφων.

Οὕτως ὁ σοφὸς ἀπηλλάσσετο τῶν διαλογισμῶν αὐτοῦ ἀφοῦ τοὺς ἔγραφεν· ἥσθάνετο τότε τὴν φαντασίαν του ἐλευθέρων καὶ παρέβαλεν εὐχαρίστως τὸν ἐγκέφαλόν του πρὸς κενὸν οἴκημα, ἐπιδιορθωθὲν καὶ ἔτοιμον νὰ δεχθῇ νέους κατοίκους.

Η σκιὰς οὐδόλως ἐσκίαζε πλέον. Ήν μεσημβρία· ὁ σοφὸς κατῆλθε πρὸς τὴν οἰκίαν διὰ τὸ δεύτερον ἡμερήσιον δεῖπνόν του. Οἱ λόγοι τοῦ Σιάγκ είχον διαλυθῆ ὡς καπνοί ἐν τῷ κυανῷ τοῦ οὐρανοῦ· ἐξ ὅλης τῆς συνομιλίας ταύτης ὅ,τι ἀπέμεινεν, ἥσαν στίχοι τινὲς διπλωμένοι καὶ τεθαμμένοι ἐν τῷ ἐκ πορσελάνης δοχείῳ του.

(ἐπεται συνέχεια).

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΛΙΣΗΣ Μ. ΕΔΜΟΝΔΣ

Η Ἀγγλικὴ φιλολογία ἐν γένει ὀλίγον τυγχάνει γνωστὴ παρ' ἡμῖν, πολλῷ δ' ἥσσον ἡ σύγχρονος ποίησις ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ φέρουσα εἰς φῶς ἐκάστοτε πολλὰ καὶ γενναῖα ἔργα, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἀριστουργήματα.

‘Αλλ’ οὐδὲ τυγχάνει γνωστὸν ἴσως τοῖς πλείστοις παρ,